

РЕШЕНИЕ

№ 3395

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2767** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „Медийна група България холдинг“ ООД със седалище [населено място] срещу Решение № 83 от 16.02.2023г. на КЗД по преписка №59/2021г. на Комисията.

С жалбата се иска отмяна на решението при следните съображения: Намират, че решението, както в установителната му част, така и в санкционната, е неправилно. На първо място твърдят, че сайтът, от който са публикувани изказванията, възприети като дискриминационно поведение, не е собственост на „Медийна група България холдинг“ ООД, за което прилагат регистър на собствените на дружеството домейни. От регистъра било видно, че домейнът е собственост на 168 часа ЕООД.

Намират така посоченото за достатъчно основание за отмяна на решението.

Решението се явявало необосновано и поради това, че не са посочени конкретни съображения, които са довели до извода за наличие на дискриминация по посочения признак. Намират недостатъчни мотивите, за да се изведе извод за накърняване на достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда.

Неправилно бил определен и конкретният размер на наказанието.

Молят за отмяна на решението.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено.

Ответникът не се представлява.

Заинтересованата страна Л. Д. Ц. не се явява и не се представлява.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и като съобрази закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от лице, адресат на акта, който се явява неблагоприятен за него и в срок.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

По фактите се установява следното: Във връзка с подадена от Л. Ц. жалба до Комисията за защита от дискриминация, е образувана преписка № 59/2021г. по описа на комисията.

Установено е следното: На 20.01.2021г. в официален сайт на вестник „24 часа“ в 12.15 часа е качена статия със заглавие „Р. плюе в лицето и псува пловдивска учителка в маршрутката, шофьорът пас“. В жалбата е посочено, че 5 минути по-късно същата статия е публикувана в официалната електронна страница на вестника и във Ф. страницата му. Информацията съдържа данни за транспорт в маршрутката по линията [населено място] – от [населено място], №8. Били отправени псувни, закани и хрочки към учителката пред очите на 5-6 пътника и шофьора. Причината била отправена забележка от учителката към жалбоподателката Ц. за неносене на маска. Това предизвикало гнева ѝ, както и на останалите ромите в маршрутката.

Ц. сочи, че така поднесената информация създава внушение, че вината за неправомерните деяния директно е свързана с общността на ромите. В статията били представени гледната точка на учителката и шофьора, като нейните действия били поднесени нарочно като настървени. Счита, че настървеността на статията и насочването към произхода ѝ /етническата принадлежност/ е оказало въздействие и е довело до негативните коментари под статията, като създава у обществото етническа поляризация и мотивира към по-неблагоприятно отношение към ромската общност. Статията не отчитала личната вина на Ц., а насочвала поведението към ромите като цяло. Това се потвърждавало и от цитата на шофьора, че „... разказва за случаи, в които ромите не искат да се таксуват и кондукторите ги свалят“. В тази връзка негативната случка е приписана като типична характеристика на цялата ромска общност.

Изискано е становище от настоящия жалбоподател, който е депозирал такова.

КЗД извела следното по фактите: Приела за безспорно, че в официалния сайт на вестник „24 часа“ и официалната страница във Ф. на вестник „24 часа“, които са собственост на „Медийна група- България холдинг“ ООД на 20.01.2021г. е публикувана статия със заглавие: „Р. плюе в лицето и псува пловдивска учителка в маршрутката, шофьорът пас“.

Изразът, провокирал производството е „циганка“. Спорът се свежда до това дали е било необходимо обществото да бъде информирано за етническата принадлежност на лицето, осъществило деянията, за които разказва статията.

При така установеното по фактите, КЗД от правна страна е обсъдила нормата на чл. 39 от Конституцията, както и Препоръка №20 от 1997г. на Комитета на Министрите на Съвета на Европа за езика на омразата, при което е извела извод, че същият обхваща всички форми на изразяване, които подтикват, насърчават или оправдават расова омраза, ксенофобия, антисемитизъм, или други форми на омраза, основаващи се на: нетолерантност, изразяваща се в агресивен национализъм или етноцентризъм, дискриминация и враждебност към малцинствата, преселниците и имигрантите.

Позовават се и на Етичния кодекс на бранша – чл. 2.5.1 - „Като уважаваме правото на всеки да живее в безопасност, няма да публикуваме материали,

подбуждащи или насърчаващи омраза или всяка форма на дискриминация. Съгласно чл. 2.5.2 – представителите на медиите се ангажират със следното: Няма да посочваме расовата, етническата, религиозната принадлежност, сексуалната ориентация, умствено и физическо състояние, ако тези признаци нямат съществено значение за смисъла на информацията.

Посочена е дефиницията на „тормоз“ по смисъла на чл. 5 във връзка с §1 от ДР на ЗЗдискр. – всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване на достойнството на лицето или създаване на враждебна, принижваща, унижителна и обидна или застрашителна за него среда. Тормозът представлява самостоятелна форма на дискриминация, като следва да е налице и наличие на цел или резултат накърняване на достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда.

КЗД приела, че водещото в статията е акцентирането на етническия произход на Ц., поради което приема, че е налице дискриминация.

Приела е, че дори и само заглавието на статията представлява дискриминация чрез тормоз относно прилагане на принципа за равно третиране на лица без разлика на расата и етноса. Прието е, че статията е подготвена така, че определя Л. Ц. като лице, което е извършила неправомерни действия именно с оглед произхода си. Посочено е, че същото следва и от факта, че Ц. се самоопределя като ромка, с оглед което деянието е квалифицирано като дискриминация под формата на тормоз.

КЗД не приела, че е налице подбуждане към дискриминация по смисъла на §1, т.5 от ДР на ЗЗдискр.

Така мотивирана, КЗД издала процесното решение, с което установява дискриминация по отношение на Л. Ц., санкционира дружеството с имуществена санкция в размер от 500 лева и прави предписание за преустановяване на нарушението, като в своята бъдеща работа се въздържат от изрази и квалификации на лица, свързани с техния етнически произход или друг вид различие, защитено от закона, както и разработване и въвеждане в работата на „Медийна група България холдинг“ ООД на механизми за самоконтрол по избор на ръководството му с цел недопускане на дискриминация в публикациите в сайта на дружеството.

Настоящият състав на съда намира, че решението е издадено от компетентен орган и в предписаната от закона форма, като съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Решението обаче е издадено при непълно изяснена фактическа обстановка, което е довело до ангажиране на отговорността на различно лице от автора на деянието.

От данните по делото, вкл. от представените и приети писмени доказателства в проведеното открито съдебно заседание се установява, че публикациите, които са били предмет на разглеждане в административното производство не са произведени и разпространени в издание, собственост на „Медийна група България холдинг“ ООД. Няма спор по фактите, че публикациите, приети за дискриминиращи, са установени в следните електронни издания: официалния сайт на вестник 24 часа и във фейсбук страницата на същото издание. Видно от доказателствата по делото, същите са собственост на дружество „168 часа“ с ЕИК[ЕИК], което е различно дружество от това, призовано и ангажирано в административното производство- настоящ жалбоподател. Ответникът по преписката и настоящ жалбоподател не е бил

собственик на изданията нито към момента на установяването на нарушението, нито към настоящия момент. Последните обстоятелства не са установявани и коментирани от комисията в хода на производство, респ. в решението, като само бланкетно е посочено, че изданията са собственост на „Медийна група България холдинг“ ООД – л.3 от решението, съответно л.71 от делото, без никакви доказателства и обяснения за тези изводи.

Така установеното неизясняване на обстоятелства от съществено значение е довело и до неправилно приложение на материалния закон, тъй като производството е водено срещу нелегитимна страна и съответно неправомерно е ангажирана отговорността ѝ.

На следващо място, съдът приема и за пълнота отбелязва, че не споделя изводите на органа, че е изпълнен съставът на „тормоз“ по смисъла на ЗЗдискр. по смисъла на §1, т.1 от закона.

За да е налице този институт, съобразно с дефиницията му, е необходимо освен на основа на признаците по чл. 4, ал.1от ЗЗдискр да е налице нежелано поведение, изразено физически, вербално, словесно или по друг начин, и още един елемент на фактическия състав – целта му да е накърняване на достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. В процесния случай се касае за поведение, свързано с неравно третиране по признак „етническа принадлежност“, но не се установяват данни да има за цел или резултат създаване на враждебна, застрашителна и пр. среда. Последното следва и от възприетото от самия орган, че не е налице подбуждане към дискриминация. Касае се за сложен фактически състав за наличието на тормоз по смисъла на закона, като втората му предпоставка не е изследвана и доказана от органа, а напротив – самият той е възприел липсата на подбуда или провокация, адресирани към други лица, респ. не е установен риск или угроза за лицето на база на защитения признак.

Не на последно място, съдът споделя и тезата от жалбата, че статията, възприета ка то дискриминационно поведение, съдържа цитати на участници в събитието, прессъздадено в нея от същите, които именно са назовавали лицата, вкл. жалбоподателката със съответните термини, което води до извод за липса на собствена квалификация от страна на електронното издание от собствено име, още по-малко такива, които да провокират към враждебни резултати от читателите си.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за основателна и намира оспореното решение за постановено при неизясняване на релевантни факти, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон.

Разноски не са претендирани от жалбоподателя, поради което не следва присъждането на такива.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 83 от 16.02.2023г. на КЗД по преписка №59/2021г. на Комисията.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

